

[Alfred Jensen.]

desværre bliver det vel sådan, men det skyldes ikke, at mulighederne for at overvinde bolignøden i et kort åremål ikke er tilstede. Det er de i allerhøjeste grad, hvis man blot anvender arbejdskraft og investering på rigtig måde. Indenrigsministeriets byggeudvalg af 1940 lavede i 1945 en beregning over, at man over en 5 års periode ved anvendelse af den arbejdskraft, man kunne regne med at have til rådighed for boligbyggeri, med et boligbyggeri på 30 000 lejligheder om året kunne komme udover bolignøden og skaffe den reserve, som var nødvendig. Det vil altså sige, at hvis man anvendte den arbejdskraft, der findes til rådighed, fornuftigt, skulle der i løbet af 5 år kunne skaffes det tilstrækkelige antal boliger til at dække den mangel, der er i øjeblikket, og den tilgang, der er i kravet om boliger fremefter.

Når vi ikke har nået at indfri de forventninger, som dengang næredes, er det, fordi man har anvendt arbejdskraften forkert og stadigvæk gør det. Jeg har påvist, hvorledes man i stedet for at bygge boliger har ladet arbejdskraften gå til erhvervsbyggeri, som måske i visse tilfælde er nødvendigt, men i mange tilfælde er absolut unødvendigt og kun foretages, fordi man opnår skatteletelse, eller som man populært siger: finansministeren betaler. Jeg har påvist, at hvis man sætter ind overfor militærbyggeriet — og det er mere rimeligt, hvis man vil bolignøden til livs, end at sætte ind på andre områder — så vil man kunne klare dette problem, og så bliver der ikke megen venten.

Men iøvrigt vil jeg gøre forslagsstillerne opmærksom på, at i dag, da vi diskuterer dette forslag, går der 100 ledige murer-svende i København — jeg har ikke tallet fra provinsen — og det er ikke klimatiske årsager, der forhindrer dem i at arbejde, men det er, fordi man ikke udnytter den arbejdskraft, der findes. Men det har forslagsstillerne ikke megen sans for; det interesserer dem kun at få skabt en reserve af arbejdskraft. Jeg forstår ikke de udtalelser, ordføreren kom med om, at der var perioder, hvor der ingen ledige murere var. Det kan da ikke være nogen ulykke for samfundet, at alle murer-svende kommer i arbejde. Er

det egentlig ikke det, man bør byde arbejderne, fuld beskæftigelse hele året rundt? Kan der være noget urimeligt i, at samtlige murere er i arbejde i samme periode? Det forekommer mig ikke urimeligt, og det forekommer mig, at synspunkter af den art kan man ikke have fremgang for, når man kommer ud og diskuterer dem ude i befolkningen.

Derfor kan jeg ikke godkende de betragtninger, der er gjort gældende for at få tilslutning til et sådant forslag, og det forekommer mig, at debatten her har vist, at det fremkomne initiativ og det forslag, der ligger her, er ganske upåkrævet. Forslagsstillerne trøster sig med, at selvom man ikke er enig med dem i forslaget, er man enig i, at der er et problem. Ja, det vidste vi, før forslaget kom til behandling, og det kunne være diskuteret, før man kom med forslaget. Forslaget er ganske overflødig, og jeg tror, det gør mere skade end gavn. Jeg tror ikke, at forslagsstillerne har grund til at indkassere udtalelserne angående problemerne her som en sejr for dem. Det er absolut ikke noget, de kan tiltage sig ære eller berømmelse for; de udtalelser ville være fremkommet, selvom et sådant forslag ikke var stillet, måske ikke ved denne lejlighed, men så senere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Henry Christensen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling og afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

Forhandlingen genoptoges.